

Det ærede Medlem var bange for, at det var vor Hensigt at indføre amerikanske Forhold, at skifte Embedsmænd med Regeringerne, saaledes at vi vare udsatte for at faa ny Embedsmænd, hver Gang vi fik ny Regering. Det tror jeg ikke, der er stor Fare for i Danmark, vi løse langsomt frem, vi ere ikke saa raske til at skifte Standpunkt. Jeg tror, at man i den Henseende kan spare sig enhver Frygt, jeg er ikke bange for, naar vi først saa Konsulerne fast ansatte, og de overhovedet due noget, at de saa skulle blive affatte, fordi vi skifte Regering, jeg tror meget snarere, at de kunne beholde deres Pladser, selv om de vare nok saa uduelige. Jeg er ikke bange for, at vi skulde komme ind paa en saadan Skisten, selv om vi kom til at skifte Regering, men det gaar saamænd ikke saa rask i Danmark med at skifte Regering, det har et temmelig langt Kvarmaal for sig.

Vajer: Det er ganske rigtigt, at det ædøde Medlem, som jeg citerede, naturligvis ikke med det samme har talt om Pensionsberettigelse, men da der var Tale om Embedsmænd, endogsaa i temmelig høje Stillingen, er jeg temmelig sikker paa, at han vilde være af samme Mening som jeg, han vilde vist have anset det for selvølgeligt. I øvrigt vil jeg sige, at Spørgsmaalet drejer sig slet ikke om Pension eller ikke, men om Pension skal gives ifølge den almindelige Pensionslov eller ved særlige Love. Hvis Mindretallets Forslag bliver vedtaget, bliver det ved særlige Love; det, tror jeg, vil blive dyrere for Stasakassen, og derfor tilraader jeg at stemme mod Mindretallets Forslag.

A. Sørensen: Da nu saa mange have talt mod dette lille Ændringsforslag af Mindretallet, finder jeg Anledning til med et Par Bemærkninger at sige, hvorfor jeg sympatiserer med Ændringsforslaget. Det er ikke af Hensyn til, om der lægges noget Baaud paa Lovgivningsmagten, og det er heller ikke af Hensyn til, at Udgifterne blive lidt større eller lidt mindre. Men naar jeg sympatiserer med dette Ændringsforslag, er det netop af den Hovedgrund, der er til, at vi ere komne ind paa at foreslaa Konsuler saaledes, som det sker i det foreliggende Lovforslag. Jeg er nemlig bange for, at hvis vi der lave en Slags Embedsmænd, en hel ny Stab af Embedsmænd, der have dette særlige Formaal at skulle vandre ud til disse Konsulaterne, saa saa vi ikke nogen overordentlig stor Fornøjelse af dem. Lad os sætte det Tilfælde, at vi for nogle Aar siden havde vedtaget, at vore Landbrugskonsulenter

skulde være statslønnede Konsulenter med Ret til Pension, hvis de bleve en ordentlig Tid i denne Plads, saa frygter jeg meget for, at vi ikke vilde have været saa glade ved deres Virksomhed, og at de ikke vilde have udrettet saa meget, som de nu gøre. Mit Syn paa Forholdene falder fuldstændig sammen med, hvad det ærede Medlem for Præsident Umts 6te Valgkreds (Wojens) sagde ved første Behandling, og det er det samme, som nu kommer igen i denne Betænkning, hvor der staar, at disse udsendte Konsulenter ville have at vaage over alt, hvad der indet for deres Omraade maatte foregaa af Betydning for dansk Næringsliv, og at foretage alle mulige indgaaende Undersøgelser og afgive fylbig Indberetning om ethvert herhen hørende Spørgsmaal. Men deraf følger, at det maa være praktiske Folk. Det er ikke nok, at man saar Kandidater fra et eller andet Eksamenbord; de Konsulenter, der skulle kunne gøre det, skulle tages ud af det praktiske Liv. Og lad os være enige om, at det ikke frister en dygtig yngre Forretningsmand stort, enten han faar Pension eller ej. Jeg vilde ønske det for det heldigste, om det kunde blive Skik og Brug i dette Forhold, at praktisk uddannede Mænd blive udsendte som Konsulenter, og at de, naar de i en Række af Aar havde siddet og gjort deres Gerning der, da paa Grundlag af den Erfaring, de havde indhøstet ved at sidde i denne Stilling i lang Tid, igent vilde træde tilbage i det praktiske Liv. Men for saa vidt vi stille Pensionen op som en Løstemand for dem, hører der næsten mere end menneskelig Kraft til at give Afkald paa den sorgfri Alderdom, som Pensionen medfører. Vi lægge en Tønde for dem, som vi fange dem i for bestandig; saa snart de en Gang ere komne ind i et saadant Embede, ville de ikke gerne ud af Virksomheden og ind i praktisk Virksomhed igen. Det er alene af den Grund, jeg sympatiserer med det foreliggende Ændringsforslag, fordi jeg i det hele og store sympatiserer med det foreliggende Lovforslag; og jeg tror, at dette Ændringsforslag passer ganske udmærket ind i den Tante, som ligger til Grund for Forslaget. Jeg takker det ærede Udvalg for det Arbejde, det har gjort, og fordi det har ledet Konsulatsagen ind i det Spor, som her foreligger; og netop fordi jeg gør det, fordi jeg er glad for den Vending, Sagen har taget, vilde jeg ønske, at vi maatte holde en Embedsmandskaste uden for denne rent praktiske Sag. Jeg tror ikke, vi saa nogen som helst Fornøjelse af at stille denne Pensionsret op som noget, de Folk skulle have; thi kunne vi ikke saa andre til Kon-